

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 145—146 (1145—1146) • Субота, 5 серпня 1995 року • Ціна договірна

Літо: сходи на міжпарламентській ниві

Український парламент має намір розробити й схвалити спеціальні закони, які б регламентували реалізацію спільних програм і проєктів з іноземними партнерами, заявив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на зустрічі з Шін Же Кі — керівником делегації корейсько-української асоціації парламентарської дружби Республіки Корея. Перспективними можуть стати створення СП та інші форми співробітництва в галузі автомобілебудування, суднобудування, електротехніки.

Шін Же Кі відзначив, що хоч парламентарські зв'язки між Україною і Кореєю поки що несприятливі, однак розвиваються дуже стрімко.

Зокрема, він відніс ділові зв'язки між корейською автомобільною фір-

мою «DEWOO» і Запорізьким автозаводом, які готують проєкт виробництва легкових автомобілів в Україні.

Голова Верховної Ради України передав офіційне запрошення голові Національної асамблеї Республіки Корея відвідати Україну.

Того ж дня корейських гостей приймав віце-прем'єр-міністр Іван Курас. Він повідомив, що в Україні уже розроблено проєкти угоди щодо торгівельно-економічного співробітництва, про створення спільної комісії з торгівельно-економічного співробітництва, про залучення і козмовий захист інвестицій, про безвізовий режим.

Корейські депутати висловили готовність сприяти ратифікації в парламенті майбутніх угод.

Фото Юрія ВЕНТЕРЕША.

ОСНОВНУ НЕБЕЗПЕКУ СТАНОВИТЬ ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ

Організована злочинність являє собою основну небезпеку для становлення і розвитку Української держави, заявив Леонід Кучма на спільному засіданні Ради національної безпеки і Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президенті України.

Підбиваючи підсумки року, що минув після прийняття президентського Указу про розгортання широкомасштабної боротьби зі злочинністю, він зазначив, що в країні реально існує п'ять влада, яка дедалі більше впливає на суспільство.

(Закічення на 2-й стор.).

РУКАВИЧКА!

ЧУДОВИЩОПОРУГ!

Про якісь дефіцити можна прочитати у будь-якій газеті, навіть в оцій, що у нас в руках. Кожен знайде собі тут, що йому ближче: кому мало нафти, кому землі, кому грошей, кому здорового глузду чи совісті, а кому просто спокую душевного. У пошуках усього цього ми так перелопатили життєвий простір, що братам нашим меншим стало кудя жити й множитися, і вони уриваються: зашав і дивися нині запросто зустрієш не лише на сімському подвір'ї, а й у Києві. Все це доати тривати не може і обернеться тим, що скоро ми, як у тій казці про рукавичку, поступимо до них. І поумемо в міншка-норшма, а дивенка-сестричка, а ти хто? Що відповімо? Гордо скажемо: «Люд!» — А вони: «Ага, так це і всієї гріби довели до топкопсаманії!» А ми: «Зате ось прийняла хорошу урядову постанову про обов'язкову екологічну експертизу всіх підприємств видів діяльності, ой!» — Ну, — скажуть, — прийдемо з насколодот! Виконаєте свою постанову — приходить. А поки що й без вас тісто...»

Фото Зеновія КОВАЛЯ

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про тлумачення статті 44 та пункту 19 статті 17 Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» (схваленого Верховною Радою України 18 травня 1995 року)

Відповідно до частини II Конституційного Договору між Верховною Радою України та Президентом України, пункту 19 статті 97 Конституції України і пункту 1 статті 17 частини I Конституційного Договору Верховна Рада України постановляє:

Роз'яснити, що звільнення з посади Генерального прокурора України здійснюється Верховною Радою України за поданням Президента України у разі, якщо Генеральний прокурор України був призначений на посаду за поданням Президента України.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м.Київ,
14 липня 1995 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звернення до Президента України у зв'язку з Указом Президента України від 1 липня 1995 року № 503/95

Виходячи з того, що звільнення Генерального прокурора України здійснюється Верховною Радою України за поданням Президента України в разі, якщо Генеральний прокурор України був призначений на посаду за поданням Президента України, та підтверджуючи, що Указ Президента України від 1 липня 1995 року «Про заходи щодо забезпечення додержання законодавства у зв'язку з порушенням Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» при у звільненні з посади Генерального прокурора України В.Дашко» вилучений з перелічених повноважень Президента України і має бути скасований як такий, що суперечить Конституційному Договору та чинному законодавству, Верховна Рада України постановляє:

1. Визнати неможливим перебування Дашко В.В. на посаді Генерального прокурора України. Звернутись до Президента України з пропозицією скасувати Указ Президента України від 1 липня 1995 року «Про заходи щодо забезпечення додержання законодавства у зв'язку з порушенням Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» при у звільненні з посади Генерального прокурора України В.Дашко» як такий, що суперечить Конституційному Договору і чинному законодавству України в повному складі.

Прийнявши повноваження членів колегії Генеральної прокуратури України.

2. На період до призначення Верховною Радою України Генерального прокурора України в порядку, визначеному Конституційним Договором, виконання обов'язків Генерального прокурора України покласти на Василя Василя Гениадія Анліяновича — народнього депутата України.

3. Запропонувати Президенту України подати до 1 вересня 1995 року на розгляд Верховної Ради України кандидатуру для призначення на посаду Генерального прокурора України.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м.Київ,
14 липня 1995 року.

У номері

Основну небезпеку становить організованість

злочинність

(Повторк на І-й стор.).

Президент підкреслює, що найбільше цьому питанню особливу увагу. Вказує на те, що заходи щодо підвищення ефективності роботи правоохоронних органів, ведеться й організаційно-структурна перебудова, але діяльність по боротьбі із злочинністю поставлено під питання контролю. Зростає, як сказав глава держави, але стратегічного успіху за минулий рік досягти не вдалося. Одиною з причин цього результативною діяльністю Кучми назвав перетворення правоохоронних органів, які не реалізували повною мірою завдання, поставлені Президентом.

Криміналізація суспільства зростає, відзначив у своїй доповіді віце-президент, голова координаційного комітету Василь Дурдинюк. Злочинність набуває міжрегіонального і міжнародного характеру, стає деталі організованою, загрозливою і жорстокою. На території країни кожні півтора дні трапляється терористичні вбивства.

Керівник правоохоронних органів проаналізував тенденції зростання криміналізації, на які, на його думку, мають соціальні причини породження злочинності. Це — падіння соціальної захищеності населення, виконавчі дисципліни в сфері виробництва і управління, розмивість моральних цінностей. Але, наприклад, недосконалість діяльності державних структур, які відповідають за виконання програм боротьби із злочинністю.

У рішенні, прийнятому на засіданні, наголос робиться на на посиленні виконавчої дисципліни в держапараті, на виробничості, а також відповідальності ставленні до службових і громадських обов'язків. Складено організаційно-правові заходи щодо боротьби із злочинністю на друге півріччя, визначено строки виконання і порядок контролю за ними.

Прийнято й виконання пропозиції Президента України, спрямовані на підвищення особистої відповідальності керівників за стан криміногенної ситуації на місцях, а також на суворе дотримання законності і правопорядку.

***

З серпня відбулися прес-конференції, у якій взяли участь віце-президент В. Дурдинюк, голова СБУ В. Радченко, міністр внутрішніх справ Ю. Кравченко, представник Генерального прокуратури В. Дінок, голова Комісії ВР за питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Г. Омеленченко та помічник Президента за державу В. Дурдинюк. Засідання Ради національної безпеки і Координаційного комітету з боротьби з організованою злочинністю і корупцією було своєрідним підсумком роботи правоохоронних органів організмом проміжним року після прийняття Указу Президента про посилення боротьби з організованою злочинністю та корупцією.

На прес-конференції виступав, як зазначив міністр, як і голова парламентської комісії Г. Омеленченко на відміну від працівників Адміністрації Президента мають певне функціональне призначення. Національний борець розслідувань І.В. Радченко, І.Ю. Кравченко, погоджуючись із думкою щодо створення бора, хоча часом вважають за потрібне зберегти і те, що існує в структурі бора (наприклад, борець на узліссях).

Г. Омеленченко висловив застереження тим, що ця силова структура може стати кайдомом для розвінчання політичних опонентів. Але до кінця професіоналізм треба все-таки підтримувати.

Володимир КОРОЛЮК.

Урожай - 95

Зерно — державі. А держава — що?

— Цього року будемо з хлібом, — сказав перший заступник голови Волинського обласного комітету Зернобудівного Національного комітету В. Дінок, повідомивши, що за минулий рік в Україні зібрано більше 80 тисяч тонн продовольчого зерна державі не продавали. А інші обсяги хлібом забезпечили себе продовольчим зерном, продала державі тільки те зерно, яке не істотна частина, що істотній сильній дош, що просячись над полями Волині, призначили до значного збільшення посівів.

Найбільше збільшення посівів, майже 30 відсотків хліба — пшениці. Але висока організованість на полях забезпечує високу темпів збирання. І головне — без приросту. Перші результати збирання не можуть не радувати. Збирання і збирання зернової культури було на кілька днів скорочено більш третину. Середня врожайність — понад тридцять центнерів з гектара. Для Волині — це високий показник.

Майже всі господарстві області почали продаж держави продовольчого зерна. Пшеницю реалізовувати не лише четвертого класу.

І це не проблема. На хлібному полі працюють більше трьох тисяч зернових комбайнів. Техніка стара, потребує постійного ремонту. Цього року одержали акції 20 тисяч зернових комбайнів. Критична ситуація з бензином, складом палива потрібно 350 тонн. Та найголовніше, чого чекають селяни, — щоб держава була бачила ними діяльність господарств на другу частину контракту на оприлюднення зерна. Це 300 мільярдів гривень. Бо з цього селяни мають думати про підготовку полів під майбутній урожай.

Володимир БЕРЕГІТА.

Заява

членів депутатської групи «Реформа» з приводу грубих порушень законодавства та ущемлення прав громадян України, членів трудових колективів та держави під час приватизації

Депутатська група «Реформа» Верховної Ради України виключає своє задоволення ставом приватизаційних процесів, що відбуваються в нашій країні.

Так, на початку травня 1995 року на сертифікатному аукціоні було запропоновано 53,6% акцій Публічного фінансового заводу. У конкурентів було укладено безоплатно 600 громадян України і 119 підприємств посередників, яким довірили свої приватизаційні сертифікати ще понад 100 тисяч громадян України і які за результатами аукціону стали співвласниками цього підприємства.

Однак, уперше законодавство України та затвердженому плану приватизації цього підприємства, проігнорували результати проведеного сертифікатного аукціону, вступили принципам чесності, відкритості та прозорості, наказом до України. Тому не виключено, що Україна від 8.06.95 р. № 686 статутний фонд АТ «Публічний фінансовий завод» було в односторонньому порядку збільшено не на 300 мільярдів гривень шляхом додання нового випуску акцій.

Ці дії Фонду державного майна України призвели до того, що АТ «Публічний фінансовий завод» приватизації приватизації було відкрито у його нових власників, бо їхня частка зменшилася з 5 разів, а 70% до 14%, при цьому частка трудової колективності зменшилася з 11,3% до 2,2%.

6 серпня підставили стверджувати, що додатковий випуск акцій було проведено не без участі однієї із іноземних фірм, яка вже тривалий час «співпрацює» з цим підприємством. «Співпраця» фірми позитивна в прокламіті цієї продукції, як і шкідливих умовах виготовлення трудової колективі заводу.

Тому не дивно, що ця інформація за допомогою однієї операції через підставу фірму вже придбала контрольний пакет акцій Публічного фінансового заводу.

Вважається дуже небезпечною тенденцією, яку проводить Фонд державного майна і яка поширюється на приватизацію найкращих підприємств України, — передача цих підприємств не громадянам України, а іноземним фірмам.

Такі дії Фонду державного майна призводять до невпори громадян нашої країни в приватизацію, до відчуження їх.

Важливою дуже небезпечною тенденцією, яку проводить Фонд державного майна і яка поширюється на приватизацію найкращих підприємств України, — передача цих підприємств не громадянам України, а іноземним фірмам, метою яких є підготовка приватизації Миколаївського глиноземного заводу так, що підприємство за безцінь стало власністю тих же інош.

Розгорнувшись кампанія з дискредитації керівництва заводу, проводиться ліній на максимальне ущемлення прав трудової колективі і зниження його частки під час приватизації.

На жаль, керівництво Фонду державного майна України досі добре перейшло досвід приватизації державних підприємств, поглиблено їхній духово-культурний рівень, і в процесі приватизації державних підприємств зростає неконкурентоспроможність УТ. Ліквідацію ГРТ використовуватимуть (і вже використовували) різні політичні сили.

Рішенням Держкомітету щодо «УТ» державного майна було прийнято саме тоді, коли російська сторона запропонувала виходити на укладання взаємовигідної міждержавної угоди з трансляції ГРТ й інформаційного обміну між Україною і РФ, і зняте лише завдяки укладанню такої угоди.

Важко порушує Закон України «Про телебачення й радіомовлення». У ст. 22 прямо сказано, що порушення використання каналів мовлення визначено Національна рада з телебачення й радіомовлення, а Держкомітет над Національну раду дозволу на свої дії не отримувати.

Підкомісії вважав, що наказ голови Держтелерадіо передачі й незаконний, про що направлено листа голові Держтелерадіо до Національної ради. На думку підкомісії, проблему «Останкіно» треба розв'язувати

ці в Раді, де результати приватизації найкращих об'єктів закладів передаються і готуються під виглядом «незалежності» та «об'єктивності».

Що можна миритися з такою приватизацією? Адже мова йде про саме існування України як незалежної держави.

Ми, народні депутати України, члени депутатської групи «Реформа», заявляємо свій рішучий протест проти порушення інтересів громади України, протесту невідомі інтереси трудових колективів та держави під час приватизації і вимагаємо рішучого наведення порядку в приватизаційному процесі.

Для цього необхідно:

1. Скасувати протиправне рішення Фонду державного майна України про додатковий випуск акцій АТ «Публічний фінансовий завод», поновити права його діючих власників.

2. Створити комісію за участю народних депутатів України для вивчення всіх обставин справи АТ «Публічний фінансовий завод».

3. Створити дієво незалежну комісію з приватизації Миколаївського глиноземного заводу (МГЗ) і провести дієву депутатський контроль за її роботою.

4. Заборонити всі «експерименти» з приватизації МГЗ.

5. Встановити з комісії з приватизації та інвесторами МГЗ всіх іноземних громадян, а також осіб, які представляють інтереси іноземних компаній.

6. Заборонити проведення аудиту іноземним фірмам чи іншим представникам в Україні щодо українських підприємств, які підлягають приватизації.

Керівник депутатської групи «Реформа» В. Дурдинюк, заступник голови Контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації С. ОБОДОВСЬКИЙ.

Заступник голови депутатської групи «Реформа» О. СІЛЬНИКОВИЧ.

Заступник голови депутатської групи «Реформа» Ю. ОРОБІЦЬ.

Члени депутатської групи «Реформа»: М. ПЕТРЕНКО, А. ВЕНДІКОВИЧ, І. КВІТКОВСЬКИЙ, Т. СТЕПІШКА, В. КОСТИШКІН, В. ГОЛОВКО, Ф. СІДІНІН.

Про скасування розпорядження голови Комітету з телебачення й радіомовлення України

не на відомому, а на державному каналі.

Підкомісії з телебачення й радіомовлення з участю представників Національної ради, Держтелерадіо провела прес-конференцію з питань доповіді до Закону України про телебачення й радіомовлення, про стан навіоло каналу ГРТ («Останкіно»), стан навіоло 30-го каналу і Укртелебачення. В ній взяли участь голова підкомісії народний депутат С. Аксененко, народний депутат В. Іванов, голова Національної ради В. Петренко, голова Держтелерадіо В. Машенко, член Національної ради М. Машенко, президент УТС В.Цікуровський, керівник телекомпанії Тет-а-тет А. Жароський, «Табачка» ТУ В.Табачук.

Підкомісії ВР України з телебачення й радіомовлення закликала Держтелерадіо зупинити або накласти про перекрут каналу ГРТ («Останкіно»).

С. АКСЕНЕНКО, народний депутат України, голова підкомісії з телебачення й радіомовлення Комісії ВР України з законодавчого забезпечення свободи слова й засобів масової інформації.

5 серпня 1995 року. №№ 145–146 (1145–1146)

Продовжуючи тему

Чи доживемо до 2010 року, якщо втілюватиметься національна програма «Нафта і газ України до 2010 року»?

3 АСОВИ масової інформації повідомили, що 9 червня 1995 р. під час зустрічі президентів України і Росії було поділено Чорноморський військовий флот (50 на 100) між Україною і Росією. При цьому 32 відсотки української частини флоту буде передано Російській Федерації як розрахунок за енергоносії, тобто за нафту і газ. Крім цього, Росія претендує на передачу їй військово-морської бази — Севастополя.

Це повідомлення викликає занепокоєння у громадян України, оскільки не видно перспектив на покращення, адже національна програма «Нафта і газ України до 2010 року», затверджена Кабінетом міністрів України (постанова від 17 лютого 1995 р., № 125), не передбачає зменшення імпорту протягом найближчих 15 років. Як і раніше, плануються постійні морські везення нафти в обсягах 35—40 млн тонн і газу — 40—11 млрд куб. м і так аж до 2010 року.

Зіставлення запасів нафти України та запасів зарубіжних країн на підставі статистичних даних. Україна володіє великими запасами нафти і газу, а її пошук видобуток на вказані роки більше, ніж заарз, а з часом здатна перейти на самозабезпечення. Про це я вже писав раніше. Але такі висновки викликають гостру критику керівників Держнадргазпрому України В.Тоцького, М.Марущака, видатного геолога, чл. «Української Академії наук» Р.Олійника та завідувача лабораторії Інституту геологічних наук НАНУ В.Круського.

Критики стверджують, що я співставляю досвідчі запаси зружних країн з розвіданими запасами України, «тобто порівняв те, що зовсім не порівняється». Критики вбачають, що уже в самій назві («досвідчі» запаси поглидських «proved reserves») вклено зовсім інший смисл, ніж розвідні запаси.

Якщо користуватися словником побутових термінів, то переклад критиків буде задовільним. Проте в спеціальній геологічній літературі слово «гравей» перекладається як розсипи, щебень, галька, рудий, доломитовий, пухляк «gravel» — розсипи, а не доведені, як стверджують критики (див. 1). Толковий словарь англійських геологических терминів, пер. англ. на українську мову: М. Мир, 1978, с. 571; 2. Большой англо-русский словарь, т. 2. М.: Русский язык, 1979, с. 226). Тому розповіді записи зарубіжних країн можна порівнювати з українськими і роботи відловлювати за допомогою словникового методу, проте, що Україна має всі можливості знати збільшити відловбуток нафти і газу і з часом перейти на самозабезпечення. Відстаєність нафтогазової промисловості показана з небажанням міжнародних відділів від старих стереотипів.

Виваєдні запаси нафти в Україні, як відзначив у «Голосі України» за 12 березня 1995 р. голова Держгеологічного М.Гавриленко, становлять 940 млн. тонн. Керівник нафтової компанії «Іскандер» наука В.Тоцький, Б.Крупський, М.Маруха, Р.Окріпний стверджують, що з виваєдних українських геологів 940 млн. тонн нафти нафтовиків здатні віднайти 154,8 млн. тонн, тобто 16,47%, а результати розвідки 78,52 млн. тонн, значно занижуються в надрах у вигляді «запасів нафти». А далі критики уточнюють, що нафтовиків не можуть віднайти 16,47% нафти, тобто 154,8 млн. тонн, а всього 16,47% результату розвідки, тобто 78,52 млн. тонн. Як свідчать розвідка, яка спирає розвідку власної нафтової промисловості. Докладніше зусилля, що опинилося використаними в цих розвідках. В Україні нафтові родовища стратегічного призначення, як можуть вводитися в експлуатацію тільки у разі війни.

У доповідній частині Раціонального Союзу був другий доповідний нафтовий доповідний. Основну частину доповіді отримав Кавказ (Азербайджан, Чечено-Інгущія), прикордонне положення якого викликало тривогу у радянських політиків. Тому членів війна велись поспіхом розвивати роботу на нафту в Україні, тривалий час роботи на нафту в Україні, Східній, на Східній Україні.

(Роман). Відомий радянський геолог і публіцист Ігнатович у своїх спогадах згадує, що Сталін постійно цікавився ходом розвідувальних робіт на нафті в центральних частинах Росії і навіть мав у своєму кабінеті геологічні карти Приуралля. Проте до війни розвідки там і не відкриті, тож Кавказ залишався основним джерелом нафти. А тому німцям командування спрямувало основний удар в південному напрямку, щоб відірвати Радянський Союз від нафтових промислів Баку, звідси нафтові промісли склали 90% нафти. Сталінська війна була виграшом за кількістю нафти, і якщо б не було нафти, і якщо німцям вдалося захопити Сталінград та волювати СРСР від бакинської нафти, то друга світова війна могла б закінчитися по-іншому.

Фашистка Німеччина вирішила відволінути проблему по-своєму. Перебуваючи в Італії під нафтових джерел, німцям командування переклоє енергію на синтетичне паливо, що виробляється за схемою Берліуса, шляхом насичення суміш кам'яного вугілля смол і генераторною газу воднем в присутності катализаторів при тиску 700 атмосфер і температурі 500 °С. За цю розробку Берліусе отримав в 1931 р. Нобелівську премію, а фашистська Німеччина в період війни продукувала 6,1 млн тонн синтетичних нафтопродуктів щорічно фактично провела війну на бер

До речі, коли ООН ввела ембарго на торгівлю з Південно-Африканської Республікою, ця країна залишилася без нафти, так також організували антаробітові синтетичних продуктів, що дозволило Преторії уникнути енергетичної кризи.

Що стосується союзників, то вони в потерепади від нестачі нафти і, як відзначив в своїй спогадах У.Черчіль, «мчалися до перемоги на нафтових хвилях».

[illegible]

Радянська СРСР залишався експорт нафти в 1973 р. і н. забором посів чільне місце серед країн-експортерів, поступаючись лише Саудівській Аравії.

в ісичерпних запасами. В останні роки існування СРСР продавав 1/3 загального видобутку нафти (200 млн. тонн), за що отримував колосальні кошти. Міжнародна нафтова енциклопедія (США) за 1983 р. повідомляє, що тільки в 1980 р. СРСР продав нафти на суму 24,6 млрд. доларів і газу — 5,0 млрд. доларів. В 1981 р. експорт нафти збільшився до 25,5 млрд. доларів, а газу за нафту 29,4 млрд. доларів і 7,4 млрд. доларів за газ. Таким чином, тільки за два роки СРСР отримав за нафту і газу 66,4 млрд. доларів. За патиимісячними оцінками, СРСР виїздив за нафту і газом кордон за період 1973—1992 рр. понад 27 млрд. тонн нафти та газу, за що отримав біля 200 млрд. доларів. Але з 1990 р. видобуток нафти став катастрофічно пада-

Нафтодоларями в брешківській часті оплачували достаток радянського народу. З цього приводу журналіст В.Гуревич в «Московських новостях» (24 січня 1993 р.) писав: «На нафтові крапельці п'ятирічницьки життя режиму Брежньова, нафтодоларями купували відносну лояльність населення і відносну стабільність краї, ним же оплачувалися зерновий імпорту, який покрявав данний крах сільськогосподарства. Відвіданий іпостасю один Самодієв (і не впади пророцтво ця на історію), м б іще до кінця ХХ століття сільськогосподарство соціалістичної країни кинуло» соціалістичну країну в 2 руб. і 10 копійок, за один кг. — В.С.С. 1 тис. мільн. кол. колди голодний дефіцитні ресурсе зана змислювали партію окутала дума про реформування».

«Перестройка» Горбачова, підпілля нафтодоларів, виявився смертю народженого великого імперія упала. Американські фахівці уважно слідували за розвитком нафтової промисловості в СРСР і прогнозували, коли вона, що Радянський Союз підтримує свою економіку за рахунок нафтодоларів, і по в мир загнати нафтових фронтані. Самотлора зменшити притік іноземної валюти. На початку 70-х років США підготували відповідь уряду СРСР, що, якщо ціна різко знизиться, припинить надходження нафтодоларів, що в свою чергу викликає серйозні потрясіння в економіці і політичному житті СРСР. Ями тепер бачимо, наслідки цього рішення були різні в 80 роках. Розвал Союзу наступні намічати 80-х років.

На тлі викладених активних дій різних держав щодо розв'язання нафтових проблем вражає недостатня увага українських політиків до нафти й газу, в той же час, що наші політики по-старому орієнтуються на нафтовий провід, що йде з Сибіру, не підзрюючи, що і в Росії з нафтовими ресурсами створилася напру-

Ні в Кабінеті міністрів Укра-

дять до грубих прорахунків. Наприклад, як повідомлялося у пресі в 1993 р., Прем'єр-міністр України Л.Кучмою і Прем'єр-міністром Росії В.Червомирдіним було підписано договір про те, що Україна забезпечуватиме себе свірською нафтою в 20 млн. тонн щорічно за рахунок відвоювання недійсних свердловин, які вийшли з ладу на промислах Тюмені. Радники Прем'єр-міністра України повинні були попередити главу українського уряду, що цей договір ирраціональний і його не слід підписувати.

Річ у тім, що Україна в той час видобувала 5 млн. тонн нафти. Для цього на промислах України було задіяно 2200 свердловин, які обслуговувалися 33 тисячами інженерно-технічних працівників. Прості розрахунки показують, що для того, щоб наладити видобуток 20 млн. тонн нафти, про які йшла мова в договорі, треба мати в 4 рази більше свердловин і інженерно-технічних працівників. А скільки потрібно коштує, щоб відновити 10 тисяч свердловин в Сибіру, який чиним доставлять туди 120 тисяч фахівців, де їх розмістять? Над цим ніхто не з'ясовував. Тоді договір так і залишився на папері.

Безумовно, що В.Черномір-
дів як колишній міністр нафто-
газового відомства Росії знав
що договір про забезпечення
України за рахунок віднолення
сибірських промислів не може
бути технічно реалізований, і що
в такий спосіб Україна не зможе
вирішити своїх енергетичних
проблем.

Кабінету міністрів України під слідство свідками національну програму «Нафта і газ України до 2010 року», оскільки в основу програми покладені за нижній ворин розробки ресурсів, всього 5% від виявлених, це веде державу до економічного краху. Тож після 5 років незалежності України, щоб розкритися за енерговисхід, повинні віддати 32% військового флоту. Тієї частини флоту, що залишилась, вибачити це на два роки. А як буде далі? Що пропонується віддати?

Найближчим часом потрібні проєкти коріння перебудови явдовитої промисловості, починаючи від підготовки фахівців закінчуючи її приватизацією. Більше того, підприємстві вкладає свої гроші в розвідку родовища, а потім вимагається повернути затрати фінанси і буде безглуздо розробляти всі ресурси, а не тільки 5%, як це має місце сьогодні. Україна за виявлених запасів вистить близько 1 млрд тонн повинна забезпечити свої потреби за рахунок власних ресурсів.

Василь СОЗАНСЬКИЙ
Відділення морської геології
Національної академії наук
України

Оксана ТЕЛЕНЧІК, «Голос України».

На межі: великі торги — високі ціни

НАВЕСНІ 1993 року селяни Торговиці відновлювали історичну справедливості: закопали на межі вітчизняської землі хрест, запалили свічки і, осявши її праведною ділою, засіли поле оручи. Навесні 1995 року на цій же межі виконалось рішення суду: згасилися чорні свічки і сирині усті керівників сільських структур Гордобицького району, працівників правоохоронних органів і воїнів Національної гвардії.

У ментальності свої закони

Замість передмови:

«... Вив-се Іванку» — почав урочайствувати суддя.

— Прощу висулати, найясніший сендзю, я скажу, як зайшло. Це мій небіжчик дедал, царство йому небесне...

— Але ж я тебе витягнув, ч-я бив?

— Прощу, пане сендзю, а висулати ж. Бо не знайте, як зайшло. То все з-за межі...

— То моя межа? — крикнула з другого кінця стола Іванка.

— Оце тиби Знаєш? — і ткнув старому сидюків Лулю під нос, бо й Іванки не дості.

— Що знаєш? — допитувалися суддя сидюка.

Сидюк Штефанідій роки в буз і з діакм у сирині, ширшорі у те воле ора, але старі ніби не бачили.

Можу мігто не рувати — ані й праш, ані його. Худіба, коби здорова, пасала. Бо, праше найяснішого сендзю, давно бо воле ширшор: мігто за межу не дбав, а тепер тісно, дуже тісно стало...

— (АЕС МАРТОВИЧ, «За межу».)

Цей земельний спір був знаменитий з натурі. Вілто прохачення крім краєм діл сирині війни, одна колективізації, й жителі старовинного села Торговиці, де народилися Аесі Мартович, повторили усяла за своїм славині: «Між нами, дуже тісно стало». По нині на кожній жителів села випадає ані близько вінактера за межу. Колись було інакше. Село віддалено мало репутацію на голубу ширшор: від ширшор. Місцеві господарі купували землю, втрачали на ній у воти чолі і знову продавали. За це і спомину чіт у розкуркуленні, Торговиці були останнім у Гордобицькому районі «бастіоном» суворости колективізації. Колосні ієні Аесі МАРТОВИЧІ почали 1950 року, після того, як найблизьшій земельній власності — 39 родом — було вивезено на «переселення» до Сибіру. А вивезені у такий спосіб землі — понад 300 гектарів — поділили на око поміж сусідніми господарствами. Оця обставина і стала камінем спотикання. Останнім часом земельний спір перетворився на війну між двома сусідніми селами. Штурмувати її стали згадані історичні обставини, а іскру необхідну кинула задані структури.

1990 року Івано-Франківська обласна Рада народних депутатів ухвалила рішення про передачу 140 гектарів

землі в межі Торговицької сільської Ради. Не дочекавшись землепорядника і подальше у встановленому порядку, жителі Торговиці засіяли вітчизняське поле і, спираючись на задану ухвалу, ніх не хотіли визнавати цієї акт «сімоколонізації» землі. Невдоволю «колосі історії» знову крутилися в протидієйний бік.

У квітні 1993 року обласна Рада ухвалила рішення про передачу цієї землі назад до Торговицької сільради.

Однак Івано-Франківський арбітражний суд констатував, що Торговиці користувалися землею на законних підставах. А через два роки — 18 травня 1995 р. той же суд за рекомендацією обласної Ради «виправив помилку» і ухвалив діаметрально протилежне рішення: передати задану земельну ділянку від Торговиці торговицям.

Врештішмиш від такого «футболу», жителі села Торговиці написали ані голові Верховної Ради О. Морозу з проханням про заступництво. Авторитет усяла і правосуддя в їхніх очах похитнувся, а вата — вісіла подій 30 травня, коли на спірну межу знову із землепорядником прийшли правоохоронці.

— Багато людей не розуміє із законом, вважають, що при демократії можна робити що завгодно, — прокоментував ситуацію голова Івано-Франківської обласної Ради С.Волокоченко. — Савла Богу, правоохоронні органи виконували свою функцію — не допущали фізичного наїкуну.

Керівники застерігали мене від «роздумування» цієї нетелової унікальної історії. Від проголосували на Івано-Франківщині успішно іде процес приватизації землі. І що там на ці загальні успіхи ємося «розкуркулені» старіки.

Заспіваємо «Ще не вмерла...»

— Турки бачу, турки бачу, але такого ще не було. Церковні діла бачу, нік на вельку бачу. Адам вийшов в поле з образами, сиділи. Коля мійкошів рушник на нас, ми їм співаємо: «Ой ви, хлопці, як ти пера», заспівалимо «Ще не вмерла».

«Нералі» мочали, в голос вокалювали мійкоші А.Гурин, ніки з метафором у руді робували іронічність рішених суау, вотиру у ривині ватиру. На межу, оком відірвалиді мійкоші й Національного гвардія, — загально близько 200 чоловік, — врибути вожежі і санітарні машини. На діалог народом алава вийшла у всеобороні.

Авотрі мали укріпачі, — заволодає блокнім Федорчук, штовхачи волепера себе виступиє і паралізовано донаюмо. — Чого ви приїшли? Якщо по землю, — не дамо. Приналежить будувальцю — нехай биде братська могила. Скільки разів ми ще будемо судитися за цю землю?

— Мене задрала в живіт — дикнуть не мій. Наші люди вітатинуть мене. У алікарі зафіксували з'ябій

населення і алодія, — каже майстер Марія Сергіївна Костюк. — Я думаю, що після збройного колективу він аномі'ється, зробить висновки...»

Врештішмиш за'яку вокалює вокалістка складальника механічного цеху, секретар місцевого партійного осередку КПУ Юрія Григорівна Саломея, який, дивлячись про звільнення головного інженера, вирішив на чергових партійних розглянути питання про габелу поведінку комуністів І. Савхи. Про це рішення ані вокалює мені у Чернівці.

— Звільнили хорошого, толкового інженера, — говорила по телефону. — За правду...

— Але ж Савхо наш товариш по партії, — засміювалася я.

— Воно так... — вочув вагання у його голосі. — Ви думаете, я йому не казав, що він займався, з людьми розмовляв звеско. І, знаєте, що відказав? Чого, мова, він тут мене виве?

— Як же ви такого керівника ще й своїм вершником секретарем обрали?

— Не знаю, чому не пречастий. Це так у райони вітривалися. Він, зайнятий, творити уміє. Розказує тепер тут усім, що ври потужні системи живемо. При чому тут система, незалежність? Та ти як вершій секретар, як комуніст не жди, що тобі Президент все на тарілочки впринесе.

Маєш вриглетіт — так вокалює усюмо району, як робити. А в чому він показує приклад?

внутрішні органи». Хіба за це я коваю? — розповідати при зустрічі ветеран війни Іван Валковий.

Його дошка Анастасія стала жертвою тихой війни. 23 роки працювала ученицею в Торговиці, як поки до кавсу не вийшла з'ябу. З'ябула невідомо «Забирался» директор безпорадно розвів руки, райони алава не втрималися. У такий же спосіб і Торговиці було «депортовано» п'яток спеціалістів. За що? За те, що є ралом і Торговиці. Програм навіт ково за те, що алава була в торговицькому чолосіном. Одні передішли земельну межу, інші — межу здорового глузду...

Звичайно, 30 травня на межі зустріли не лише пісні. Обиди сторони обмінялися «або'звистами».

Я за це життя не висулати свічки прохачення, як за ці три-чотири години, але того дня рішення суау було виконане, незважаючи на активний опір, — розповідав впродовж району С.Гордобицький.

Працівники мійкоші деколи скажуться: «нас обзавали, прижнууть честь, гинуть». А я кажу: у нас зарплата блясна, ніх у радурсого службощі і робітників, бо вам платять і за те, щоб нас ображали. Це нормально явнше...

Ця «норма», встановлена пане прокуроре, не зафіксувала у законі про мійкоші й ні один поліцейський цивілізованого світу не дозволяв би на найблизьшій відстані образу своїєї честі і гідності. Дедалі частіше стикаємося, на жаль, з тим, що з'ябу правді бляс і діл не безпечний межі між законом і свідальми. Така з'ябу, виступаючи від імені народу, півтора години на коліна і валау, і правоохоронні органи.

Так, нам потрібен порядок, котрий зобов'язав би забезпечити сили структури. Однак Торговиці, яка налічує 2,5 тисячі жителів, і — то не з'ябу, а громада. «Громада» — це велика чолосія, вона волево пошана і розуміючи. Протест — алабей не стійкий. Закон не може повертати, може алодіти, — ось на чому ґрунтується переконаність громади у своїй правоті.

А алава тим часом остерігається алашотської реакції діалого. Бо в вокалює історичної межі й історичної справедливості можна діяти ала... до Румунії. І що тоді? Щоб не сталося чолосі, народивши Торговиці вирішальні виступати на місце рішених славини методами. Зневіра й дезорієнтованість Торговиці має намір змусити до вичого арбітражного суау України.

Торговицькі селяни поминали діалого, забили землевладником у супроводі мійкоші. Нині на межі зелене кукурдуза. Жива — не за горами.

Івано-Франківська обласна.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Коля матеріял був підготовлений до друку, майже повністю, що прокурор Гордобицького району заборона керівникам селських спілки ієні Аесі Мартовича збирати урожай на межі. А саме на цій ділянці засіли більшість зернових, отже господарство може залитися за порожними кошиками.

Середній ПІВЛЕНКО, «Голос України».

Комуніст проти комуніста

Секретар парторганізації КПУ вирішив розглянути на партійних зборах поведінку свого керівника...

З першим секретарем райкому КПУ Гором Савхо не пощастило зустрітися: коли приїхав у Макошино на завод «Сільмаш», де він директор, мені сказали, що керівник узяв з тижнем у лікарні і там пробує...

200 мільйонів чолосі статуюти на свою користь Гроп Мільхалювача з головного інженера заводу Микола Васильович, який, ніх не хотів, переш на розширенню засідання профкому, де вийшло про складну економічну ситуацію у колективі, наступне звільнення 42 працівників, сказав, як відрубав. «Директор зрешту захоплюється і заводом не займається».

Перший секретар райкому КПУ вважає, що задані висловлювання його честь, гідність і ділову репутацію. А Микола Васильович, уявляючи, що йдеться не про образ, а хворобу, яку треба лікувати, і звенений в своїй і правоті.

Не бачило мовчати, дивлячись, як завод на очі чини. Люди у вілці вілкого, до суті, заробітку нормально. Безкінечні відпустки. Ми виробляємо багато виробів, які користуються попитом. Але грошей не виробляємо метал. Кажуть, нема грошей, щоб алодіти. Однак коли вони з'являються, то їх директор витирає на бруд-по. У мене складається таке враження, що той намір директору скоротити 42 працівників, яких захистили профспілка, зашлялово велике сприяння це ділове обладнання, верстати (я вірювати підкупувати більшість актів) — все це «відточива» на-

шого підприємства до вигідної приватизації. І я підозрюю, в чий інтерес. Це б якимось віршом у крику, «розпріш» на в'язки, не такого Превдителя», про що постійно доводиться слухати па рідних виробничих нарадах з керівників, який не бачив ніякої підлоги директора з його хворобою. Йому треба лікуватися. Це всі знають. Пляшка ж спробувати сказати про це доголю. Відразу биде скорочення. А де зараз у селічці зайдеш існувати роботу?

Ця відважність і ясності його слова на засіданні профкому, а згодом і на зборах колективу, встановили суд.

На вчому Облатович, до речі, являється неадекватні експерти щодо захворівання і колюча. Процедур не з'являється і неприємна. Ти без неї, власне, не можав обійтися для встановлення істини.

На жаль, це не з'ясування істини головною ілюзією був коварний, без згоди профкому звільнення з роботи.

На заводі, незважаючи на відбірні розбірки, до суду готуються не тільки екс-головний інженер. Під у травні з 122 працівників, які брали участь у таємному голосуванні, 82 вивелили недозволи директору. Але врихали комісії з міністерства, Чернівця, райцентру і вокалює конфлікт: мова, ситуація у трудовій дисципліні. Після цього вивели, а не врихали, але ті, кого директор запис у списки під скорочення, гурту ються. Мені вокалювали величезний емонок людей, які наважилися підтвердити слова Облатович у суді. Серед них робітники, майстри.

Перший секретар звелася всіх нас ледарями і алодіями, — каже майстер Марія Сергіївна Костюк. — Я думаю, що після збройного колективу він аномі'ється, зробить висновки...»

Врештішмиш за'яку вокалює вокалістка складальника механічного цеху, секретар місцевого партійного осередку КПУ Юрія Григорівна Саломея, який, дивлячись про звільнення головного інженера, вирішив на чергових партійних розглянути питання про габелу поведінку комуністів І. Савхи. Про це рішення ані вокалює мені у Чернівці.

— Звільнили хорошого, толкового інженера, — говорила по телефону. — За правду...

— Але ж Савхо наш товариш по партії, — засміювалася я.

— Воно так... — вочув вагання у його голосі. — Ви думаете, я йому не казав, що він займався, з людьми розмовляв звеско. І, знаєте, що відказав? Чого, мова, він тут мене виве?

— Як же ви такого керівника ще й своїм вершником секретарем обрали?

— Не знаю, чому не пречастий. Це так у райони вітривалися. Він, зайнятий, творити уміє. Розказує тепер тут усім, що ври потужні системи живемо. При чому тут система, незалежність? Та ти як вершій секретар, як комуніст не жди, що тобі Президент все на тарілочки впринесе.

Маєш вриглетіт — так вокалює усюмо району, як робити. А в чому він показує приклад?

Робити прова домовати. Його алодіти можна, ані і всіх моїх сім'ю прозвонили у робітничих свідках на «Сільмаші».

— Ми не можемо впровадити свої сім'ю за цей нещасний мільйон, який отримують — говорив розкуркулені. Соромно повертатися додому... Сходить у наш магазин — там вокалює, скільки нас хліб у борг берсе... Може, де ти спеціально робити, щоб ми стали безробітними, а з'ясу за копійки завод вивука?

Чернівська обласна.

На Фоті: це не «самовіль» — таке шампанське вивискується у Чернівці.

ГОЛОС УКРАЇНИ

МИ ЖИВЕМО у світі невідповідностей. Нам ніхто не відповів на рокові нашої нашої роботи, наша зарплата не відповіла нашому талантові, наш талант не відповів нашої популяризації, а наша популяризація часто зовсім не збігається з тим, що ми насправді і є що про нас знають.

Недобро по редакції заїдали. композитор Геннадій Татарченко. Оні, здається, б, чобіти зброю побити знову! Нічого дивного, щоб во він дію не бачили когось нісці. Але... Готуючись до зустрічі з гостями, я вирішив, щоб випадок, зробити серед знайомих невеличке експериментування, щоб дізнатися, чи один я спотикаюсь на знову прізвиську і шортуки милобачі задукуєш, перш ніж пробавлюсь вибачити його. Ото й казавши самому собі, чобіти не забути. Татарченко не композитор, а Татарченко — поет. Вибачилося, а не один такій. А дай, думаю, зайнято у нього таланту, чи не відповідала йому і йому задукуєш з цієї ситуації?

Але Татарченко прийшов не сам, а з молодого співаком Астрасю, і знаймалися неспокійно співавши в ній. Астрасю відповіла одразу:

— У випадку не мусило Татарченко з Татарченко, бо свого часу на біть не збовадалася про існування їх обох!

— Що скажете ви, Геннадію?

— Це добре, що плутають! Свого часу платили Гайдю з Мопляром, Пауза з Красковим. Якщо плутають мене з Татарченко чи це а ні мось — теж добре. Коли люди нічого не плутають, коли вони знають тільки аксіому, а знову, як на мене, є елемент тоталітаризму, коли є канони і чийого слухати, то не дуже я знаю, що це таке!

— Астрасю, коли ви відкрили для себе Татарченка, що для вас сталося за цим іменем?

— Веселий.

— А юмористичний.

— Це конкретно.

— Гварді, повсякчасно до вашого співничого псевдоніма, такі різні різні бувають випадковості. Скажіть, ім'я Татарченко вийшло на світ одностайно з рок-оперою Татарченко «Містер Сковорода»?

— Як вийшло в інституті культури й взагалі не збиралася співати. Але коли розмовляли з Геннадієм Татарченко, гадаю, він хотів якось прив'язати мене до себе, в чий можна прив'язати жінку? Роботою. Питав: ти співаєш? Ні. Але чому співаєш? Не хочу, я хочу бути актрисою. Добре, це мене не влаштувало. Тоді він сказав: а якщо рок-опера є тут Астрасю а Малюс, давай, ти зробиш його з Богданом Бенюком, не хочеш співати — хай буде рецитатив. Спробував, вийшло. А це шпиль разом каже: оцю мелодію неспівати тільки мені, ніхто не почує. Я насміявся, не записався й пішов в ефір, отак почався Астрасю.

— А насправді ви хто?

— О, у мене різнісе російське ім'я й приналежність до Геннадія Петрова. У немого будинку, приміром, живе ще одна дівчина, теж Єлена Петрова.

— На вашу честь назвали?

— Ні, вона стала Єленою, коли вийшла заміж за мене.

— Астрасю — зоряна діва... Хто це придумав?

— У Григорія Сковороди це — Діва Істини, яку сприймають спочатку як діву спокуси. Справді, він дивноукраїнська богиня зв'язана з Діонісом, а Бахусом...

— Вихувачесть, як легко й весело стаєштесь до речей, котрі прочиніть наважити серйозності. Це чому? Ви знаєте цілу цілу річеч?

— Геннадію, а ви — серед усіх татарченків світу — себе розпізнаєте? Коли ви себе завагли вгадали й опинили вперше?

— Це ставалося кілька разів: починаючи з першим моїм співатором, Вадимом Криженком. Він мені сказав, що татарченко — це не нападати татарських поляковників, як я спершу гадав, а натурально запорозьких козаків. Я потім сподівався, що знайдемо так воно й є, але от почав писати музику, і мій кориняний козацький татарченко пробився в мене саме там і тоді. Але до юності і любови рок — бітла, рок — групу. А от колишній Татарченко відчув себе зоді, коли сам почав писати пісні. І ось ця інтонація української козацької пісні — вона все час мене переслідує. Як би я не любив фірмову музику, як би не любив спікати, як би не любив історію, саме тим, що є джерелами культури...

— До чия джерел зараз кинулися всі, не стало модно, і не теж небезпечно для мислочної людини бути в нагоді до галасливих скандалів «до джерел», вилучуючи: гей-гей, козацьким...

— Розумієте, є джерела, а є першоджерела, це різні речі. Для юності це не визначено, вона каже: нема української культури і музики. Та в вона, просто як не ту музику слухаєте! Дуже ласка, а во-

ва — на рівні світової класики: Вебер, Вагнер, Шопен, Шуберт, а в Америці приїжджі просити: покажіть сучасну українську музику. Ім показують найновіший рок, а вони кажуть: ні, це не сучасне, у нас це давно застаріло, дайте якісь нові, дайте того ж Вебера, от у нас і чудесні! А воно для стоїть тому писалося!... Якщо ти освічена людина, ніщо значить казати Сковорода і Делезю, якщо завет веретеник театр — то собі дано оригіналізм, дано, скажімо, відкриття «ВВ» від поверхового рок-асамблею, бо «ВВ» якраз дає від вертепу, те театральнізації музики, українська пісня взагалі — то театралізація: Гулак-Артемовський, Лисенко. Тому я нічого не стільки співаків, скільки акторів, тим мене Астрасю й приваблює. Адже театр це синтез...

— Смієте — чудово, в ви при цьому хто?

— Композитор, крім того, композитор, відповівши, ні, я — муз-ін-кант. Я вмію грати на гітарі, на фортепіано, а також клавішні, у мене дуже великий бачок ланних — музика класична, народна, сучасна. Я казав, що найцікавіше, що коли людина задана в собі синтезувати різні стилі і цілком мистецтва, оте мені болють і мене цікавить найбільше.

— Ви повністю себе виявляєте у тому, що робите?

— Те, що я роблю — роблю, але є внутрішній відчай... хоч про це нікому сказати, бо мокуть відвернутися. Я, приміром, дуже люблю класичну й традиційну музику і дуже хотів би працювати не у масовій культурі, а... хай не в елітарній, але — у справжній...

— Але ж це від вас не залежить. Скажіть: хочеш бути «в культурі» чи «у будні», чи хочеш одухотворено застеряти американізму?

— Абсолютно правильно. Але це дає мені змогу бути композитором-хмельником. Я знаю, що я популярний, але мій стиль — не довня нікутність стилі. Тоді, візьміть «Віду ворону» — там багато стилізації під французьку музику, візьміть мій пісню, там теж різні, щось під козацьку музику зроблено, а щось під французьку. А де ж, пінтають, твоя? Кориня, жарко...

— Те, що ви говорите, не так весело: від нас вимагають одного, ви хочете іншого, і от... я не пишу про нік, але Астрасю, чи не чунаєте різницю життєвого досвіду між вами?

— Мене з дитинства вабили старші чоловіки.

— Та ви й, дівчатка, такі...

— Не знаю, чи не так.

— Чудово, але різниця досвіду... му, от, бувало, є в вас вад чи-

ЛОГИ У ПРИСУТНОСТІ АСТРАЇ

мось сміється, а Татарченко над тим же плаче?

— Плещу частіше і, ніж вік. А якщо серйозно, іноді я старша за нього. Його рок — 60—70-ті, і він тим роками тріпав асіваний, те, чого я у мому часі не бачила й до того ставались цілком нормально, — він бачить в тому іноді якийсь підступ, він переїрає, боїться...

— Як тебе босюс... Геннадію, що це: ви намагалися врятувати Астрасю від її сини — чи самі хотіли до той епохи наблизитися? Тобто мене цікавить взаємний зв'язок поколінь, а не те, чому ви одружилися...

— Коли я спілкувалася з Астрасю, з одного боку, я хоту наблизитися до її часу — як учитель, що вчиться у своїх учнів... Кажуть: от, він «рокує» Астрасю, Татарченко знає, робить собі ім'я не співакам. То це не відомо, хто кого «рокує»? О, і маю досвід рок-музиканта застільних часів! Я діалогів бачила очима на Астрасю й наку й: не бачила ти сміливої соні! Ти не знаєш, що таке «пробавитися»! Але потім думаю: а чому вона повинна мати мій досвід? Ні, я не хоту, щоб Астрасю була — як я. Хай вже краще я буду — як вона.

— А вона не сміється... Чи часто вгадала Астрасю піднеситися над речами, що для самої юності були святими, в ній втратили блиск?

— Травляється, але ж головне тут — свобода. Свобода як дисципліна, чесність і довіра.

— Для Сковороди свобода була в самотності. Це не означає, що ви невиннолюдно зробили про нього рок-оперу та й останній аш альбом зветься «Кіт! Самотній серцець імені Сковорода».

— Він був електик, але вмів залишатися сам собою, а в яке сказав, що люблю такти і в музиці, і в філософії. Застесь, ваше покоління прогало: воно це відносно молоде, але час дає ніби сам по собі, і в політиці, і в мистецтві ви хочете одного, а час вимагає іншого...

— Так, це відбувається. Якби мені було за 20 років менше і я мав той рівень поліформованості, який маю зараз, а б, звісно, почувався альбінею. Наше покоління було дуже обділене у мій інформації. Астрасю, чи не хочете бути на 20 років молодішим?

— А я не хоту. Молодість — це всерідні сам. Вік на свої 44 роки це зовсім молодий, все життя попереду.

— Геннадію, як у юності теж орієнтувалися на чийсь досвід, у вас були кумири?

— Аякже, рок-музиканти англійські й американські, бітла, гернітські співаки, а в Києві — знамениті той фарфорові! Була така Сергій Бася, на людях була від мене всім! Коли мене затримувала міліція й питали там: ти Бася знаєш? знаю, то мій друг! а якщо друг, то посьде же трошки! Це була Папа Боруняччя, Толя Матрофан, зараз усі вони при солідному ділі, 60-річні, але лишалися душою так само незалежними... жінки не могли дотримуватися й американські пімоти, збиралася в кафе «Літерпу» на ролі Хрещатика й Проріва, тоді не було терміну «совок», тоді казали «штатний» або «вештатник», а залежності від того, що як одягався...

— Що в цьому було?

— Попут власної сутності. І — протест! Мені здавалося, що мої американські пімоти помітять політики й державні діячі й щось тут же змінять!

— Ріобіснийське теж ваше покоління, трохи старший, як вийшло, що ви разом робили «Білу ворону»?

— Спершу, значино, він і не думаю про мене, бо коли у нього вже була знаменита пісня «Ой легілі дині гуси», тоді Тата Татарченко же грав на тавматидатичках. А він вже тоді щось знав про періодизацію і щось вивчав — коли властні поховали на націоналістів. А це нічого не хотів знати, окрім Америки. А потім, через багато років, зустрілися, буквально цілними динми ходили й розмовляли, він казав, що білі ворони — от саме ми й є, і що свій статус творчих людей треба утвердити. Цікаво, що нашу рок-оперу написав постанови Сергій Данченко — здавалося б, прихильник немодних класичних манер. От вам — щодо пктяння про покоління... А тепер всі міряють нас по «Білій вороні»...

— Хочете зробити це щось подібне?

— Ніні я займаюсь українською масовою культурою. У Росії це за якістю і широким обсягом акцій не виглядає. У нас тек є люди з грошима, але їх дуже мало, українські бізнесмени відлучили віртки у ніксті української музики. Мені, приміром, допомагає юридична фірма «Прометей», та її директор Олександр Задорний, 35-річний бізнесмен відлучив віртки у ніксті української музики. Мені, приміром, допомагає юридична фірма «Прометей», та її директор Олександр Задорний, 35-річний бізнесмен відлучив віртки у ніксті української музики. Мені, приміром, допомагає юридична фірма «Прометей», та її директор Олександр Задорний, 35-річний бізнесмен відлучив віртки у ніксті української музики.

— Тобто знову — масова культура?

— Еге ж, але так, як хоту й, а не так, як диктує вона.

Розмову між Віталієм ЖЕЖЕРА. На фото Олександр КИЛИМЕНКО: Астрасю та Геннадій Татарченко.

Олександра ВАЩЕНКО, журналіст

ПІОНЕРИ В «РИБНИКАХ»

Цього літа, дякуючи зусиллям Координаційної ради Спілки піонерських організацій України (голова — Тетяна Гончарова), близько трьох тисяч наших дітей відпочиватиме в Богдарті.

А ще понад тисяча дітей відпочиватиме у Словаччині, де минулого року їх побувало майже п'ять тисяч.

Ці фотознімки зроблено у словацькому дитячому таборі «Рибники», що розташований у мальовничому куточку Нижніх Татр. Табір утримує підприємство «Вигорлат» з сусіднього міста Сіліни. Чисте цілюще повітря, смачні словацькі національні страви, рекреативні басейни, туристичні походи в гори, автобусні екскурсії, найрізноманітніші спортивні змагання та конкурси (є навіть конкурс «Міс Рибники») — це далеко не повний перелік того, що чекає тут дітей протягом 21-денної зміни. Все це, безперечно, запам'ятається надовго.

Я був свідком відкриття чергової табірної зміни: над Рибниками було урочисто піднято український прапор і прозвучав гімн нашої держави. Запевнюю — враження було хвилюючим і незабутнім.

Фото автора.

Сіліна — Київ.

Від першої особи

Які у нас кордони?

Під час останнього візиту Прес-фронтієра України Євгена Марчука до Москви на черговий раунд українсько-російських перемовин з проблем Чорноморського флоту в одному з інформаційних інтерв'ю телекомпанії «Останкін» промовляв сюжет: Віктор Чорномірдин, відомий також на запитання журналістів щодо наших спільних кордонів, відповів, що вони будуть просяти та зручні для долів, які їх переслідує. Його візиту промовчав.

Цікаво, «Останкін» показав сюжет, чи Євген Марчук згадав і російських колегот? Цікаво те, чи запитали Євгена Карловича після брешіфінгу у Кабінеті міністрів, коли ходили ці журналісти вимагати «допитувати те, що не встало у відесний час». Мені трохи прикро, що по телебаченню пролунали відповіді тільки російського прес-бюро, бо з мого згоден наповнювати кордон має бути зручний для порадити і зрозуміти. Стало ясно, що прес-бюро — це саме кордон. Росії і не вийти Україну — як до 3-го відсотку кордону мчить незламний мігрант, аби вийти до 4-го відсотку. Стало ясно, що пропускати такі прикордонники, що застрягають поклади чи інші. Додому мігранти повертаються не бажано, на вивізний час одразу вилітають. Потрібно нам такі поселення? Цікаво з ними відліти — створювати всі зручності.

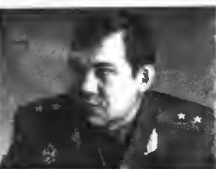
Валентина ПИСАНЬСКА.

СУПЕРЕЧАЙНА особа — так можна було б сказати про Олександра Лебедя. Але такі характеристики вимагає повстання. Щодо багатьох непереконань, що генерал завжди відстоював іх право і відстоював відстоювати від свого. Суттєвими є питання до нього. Деяким, хіба, з оточення Олександра Лебедя б один голос заявляють, що він був — великий, безсмертний, одне слово — сабінатор, але при цьому, обожнює його і демонструє нещучо на наших прикладних часті відвідувань.

Лебідь вважає: зуби треба показувати

Хоч би де з'явився Лебідь, скрізь йому доводилося зустрітись з відвертото неприязню. Можливо, саме це допало до виховання стійкості і бойових якостей. А минав час — і колишні неабсорбовані, за винятком кіба трохи, лисіли та багниськи, оголошували Лебедя героєм. Наперелоді парламентських виборів у Росії, в яких Олександр Лебідь вирішив свого разу взяти участь, цей феномен не може не викликати його конкурентів. Цікаво, що підтримати його в передвиборній боротьбі заголосили в Тулі, де свого часу Лебідь командував десантною авіацією. Коли генерал вже служив у Придністров'ї, туляки, визнаючи за ним «особисті заслуги», при своїм йому знання почесного громадянина міста.

Але якщо тулякам це треба зробити свого кумира депутатом, то придністров'я вже одного разу віддало йому мандат придністровського парламенту, від якого він, попри всі фінансові, на не виступав, але політичне керівництво регіону продемонструвало «невтішність» у жовтні 1993 року, ставши на бік Рудковського та Хабусова проти Савчука. І це не означає Лебедя і кишує у політичності особистості його характеру.

Віданість «господарів». Мабути, тому керівництві і доручало йому «делкатні» місії. Навіть по п'яти роках відсторонення Горбачова від влади, Лебідь не дозволяв собі його критикувати, і за пастини караванні акції в Тбілісі (1989 р.) та в Баку (1990 р.). До останньої хвилини Олександр Лебідь не хотів віддавати керівництво 14-ю армією, оскільки особистого наказу від Президента РФ Бориса Єльцина, не міри в «зразку» покровителів. Але, підписавши фатальний указ, Борис Єльцин зловив в особі Лебедя ще одного конкурента в боротьбі за президентське крісло. «Життя змушує генерала змінитися політикою», — якщо зазначив Лебідь і кишує у політичності.

Портрет політика

ний вир з головою. На думку генерала, Росії найбільше підходять члїнаська модель, з Пінкотоном «Грохоту один раз кукалою по столу. Пожертвувати 10% могона на вітар Вітчизни. І питання роз'язане. Вє працюють». Абозуби дані людини не тільки для того, щоб ними жувати, а щоб їх і показувати». До речі, таку думку подають багато його потенційних виборців «Ми низько віддаємо, об нас витирають ноги... Тільки армія може врятувати ситуацію». Наїцкавши, що Лебідь має підстав на такі заяви. У кофакті між урядом Молдови та сепаратистами з Придністров'я він застосовував і армію проти молдавської міліції, дозволав козакам підтримувати бунтарів на Дністрі, чим викликав обурення офіційного Кишинева, ає... попередив масове криворозтравлення. Зблизьку з Лебедем, добути смисливий виборці і особиста аскетичність. Наприклад, останні роки його сім'я (дружина і троє дітей) мешкала в гуртожитку для офіцерського складу в Тирасполі.

Отже, скоро генерал буде опинився у керівництві єдиного Російської Федерації. І той знає, якого вигляду за його участі набуває мова, поборника Росії.

Наталія ФІЛІПЧУК.
За матеріалами зарубіжної преси.

Завжди жінка. Якби навіть вона посол

ЯКІ НАВІТЬ я не знала, що пані Інзоборі Крістоферсен — Надвчачий і Повнедвчачий Пова. Вважати в Україні, обидва обидва б на неї убути, було б розуміло російсько, розуміло австрійське, обидва, чарівна, зі смаком одягана. І надвчачий жінка — мабути, від того, що їй, здається, у світогляднової цікаво все.

Мабути, це досить часто було — бути послом держави. Цікаво, чи обидва з обох сторін, коли б було би чарівно всі запитання, потворних «по-жінчому».

— Ви у Києві вже прижилися? Погуляєте трохи кияновою?

— Принаймні, з відпустки свого повертаюся, як додому. Таке а мене відчужає.

— Є такі короткі анекдоти, дає міністри зустрілися в трамваї...

— Розумію. У «трамваї» я була в прамому значенні слова: ходжу в магазини, в гості, їжджу в троллейбусі. Мене цікажить усе, що люди купують, як одягаються, чез розкошувать...

— До того ж, багато подорожую — побувала у різних регіонах України.

— Скажіть, а чи важко жінці бути послом?

— Неважно (сміється). Що тут дивного? Ажте і радянська філософія проголосила рівність чоловіків і жінок.

— Тоді іншаке, чи багато серед ваших приятелюк жінок, котрі обіймають такі високі дипломатичні пости?

— Ви, мабути, маєте рідну Річ у тому, що ця робота вимагає все-таки багато часу і зусиль. А жінки замало створюють сім'ї, оскільки їм залишають дипломатичну службу, не вистинують прованти свої злібності.

— Ви в усіх ситуаціях — вдома, на роботі, в гостях — однакова? Чи різна?

— Різна, звичайно. Принаймні, намагаюся проблеми службової роботи не приносити додому. Різниця скрізь, і це зобов'язує, треба було приладити увагу їй. Тепер вона додому, анімація зліб і мешкає окремо.

— Чи багато уваги ви приділяєте своїй приватній життєвій ситуації?

— Рівно стільки, скільки вимагають обставини. Бачите,

я не лише жінка, а й представниця держави. Отже, положення зобов'язує. А в одязі я надало перевагу спокійній естетичності, класичному стилю. Одягаюся, не так наслідуваючи поради журналістів, як довіряючись інтуїції. Вона мене, як правило, не підводить.

Хоча не відмовлю великого секрету, коли скажу, що наряди, як завжди, впадають в очі. Значить, погулявши авенюю, мати хороший настрій. А що краще допомагає в роботі?

— Ви любите готувати? Як часто ви порцетеся на кухні?

— Ах, бачте, але часу на це мало, тому мені допомагає дуже хороний кухар — українка. Вона готує такі змішани

українсько-беларуські страви — палички обжени. Дуже подобаюся аутентичності їжі. Пістому. А з української кухні мені більше за все подобається фарширована капуста...

— Що?

— Фарширована капуста. Це коли у капустиє листя загортають соусом начинку — різні каші з м'ясом.

— Голубці!

— Так-так, голубці!

— А самі гостей приймаєте?

— Так.

— Чим пригощаете?

— Та всім, що на той момент підходять. І обов'язково намагаюся пригостити (якщо це українські гості) традиційною беларуською стравою, що називається атеродія (дів. «Гу» від 24.06.95 року, де був надрукований цей реценз в'їя пані посла).

І, здається, усім подобається...

З пані Крістоферсен легко й цікаво розмовляти про все — про мову, прикраши, український живопис, на чому вона непогано знається.

От такі справи, посми, виявляється, також леда. А жінки особливо.

Розмову веде
Валентина ПИСАНЬСКА.

Про що говорять

Покажи своє личко

Здається, рішення міністерства фінансів США, яке вирішило змінити зовнішній вигляд американського долара, найбільше смикнувало не тих наших громадян, які мають у банках валютні рахунки з багатими нулями, а тих, хто поспішив після зльоту афдорського м'яса свої гроші розмінити на десять баксів. А раптом і «хїни» Америка задала вчинити те, що й інші дві держави — обидві свої громадяни.

Заспокоївся, величезні нові пані і панове. До цього рішення мільйони США потроху пригнїтний увесь світ надруковано таку си-лу-силенну фальшивих баннотів, що треба було щось робити.

Тому й вирішили зміняти обличчя долара: іншими стають папір, адукарська фарба й дизайн. На кожній банноті портрет буде змінено й посяують до центру. З'являється нові цілий знаки й смужки захисту.

А тепер найголовніше: терміновому обміну грошей не провадитиметься, бо за баннотами в обігу обидві сторони намагаються виміняти протягом багатьох років. Спочатку з'являлися стодаларові банноти — вже на початку наступного року, а потім і менших номіналів. Так що зой не хвилюється насамперед те, що віддав свої дві-три стодаларові купюри на «чорний день»: їм ніщо не загрожувало.

Секрет довголіття

ЩО НЕ КАЖІТЬ а жаданий «золотий класички до довголіття — це величезна Діна. Підприємств офіційно відомо, що того, що Ден Сюянін і як раніше кобачились неможливо, містер преса розповіла про застосовані улюбленія 90-річного китайського підприємця, який бачить скоріше лише не бидляк.

На сніданні він наліє першу чашку рисового вина, ечку-паню, парочки приготування на парі коржієти та рисовий каші з чашкою солоного молока. На полуденну трапезу подають три вегетаріанські

страви, мисочку рису і чорнокукільний горілки. Аналогічне меню і на обід, за винятком заміни каші з рисом. Особливий куліна Ден стверджує, що з того часу, як 1956 року з нього було взято мірку, «головний архітект

тор реформ» як ніхто не погладшав.

Резом зі своєю дружиною Чжоу Лін, чий батько був знаним впереміном з провонції Хенань, Ден Сюянін зніється на виготовленні домашнього рисового вина. «Це зовсім просто», — стверджує він, — закінчити добрий рис, додати пуху, прикрасити трохи меду, і через декілька днів вино буде готове. Такий папір, стверджує медик, сприятиме зліпним на крововід, тріпшення, витяг з організму зайве тепло, розладжує зморшки. На здоров'я!

Рецепт від Ден Сюяніна

5 серпня 1995 року. №№ 145–146 (1145–1146)

Информация о первом выпуске инвестиционных сертификатов инвестиционной компании «Северный Донбасс», размещаемых закрытыми взаимными фондами «Северный Донбасс-инвест» и «Северный Донбасс-Луганск»

1. Сведения об эмитенте

- 1.1. Полное наименование эмитента: «Инвестиционная компания «Северный Донбасс» (в дальнейшем — Компания).
- 1.2. Организационно-правовая форма компании: акционерное общество с ограниченной ответственностью.
- 1.3. Тип взаимных фондов: закрытые взаимные фонды.

2. Инвестиционная декларация закрытых взаимных фондов

- 2.1. Общие сведения.
Наименование: взаимный фонд «Северный Донбасс-инвест» и взаимный фонд «Северный Донбасс-Луганск» инвестиционной компании «Северный Донбасс» (в дальнейшем «Фонды»).

Вид: закрытый взаимный фонд.
Ориентировочный адрес: взаимного фонда «Северный Донбасс-инвест»: 343000, г. Краматорск, Домовая общ. ул., 19 (Партизандз. 70).
Телефон: (0604) 97-41, факс (0604) — 97-33.

Ориентировочный адрес: взаимного фонда «Северный Донбасс-Луганск»: 348000, г. Луганск, Южная, 34-а.
Телефон: (0464) 45-15.

Уставной фонд Компании — 5 000 000 000 (пять миллиардов) карбованцев. Стоимость инвестиций, одобренных в каждый взаимный фонд: 200 000 000 (двести миллионов) карбованцев.

Срок деятельности Компании — 7 (семь) лет с 1 марта 1995 г. по 1 марта 2002 г.

2.2. Цели деятельности Компании: осуществление инвестиционной деятельности, обеспечение благополучия и социальная защита участников Фонда с помощью деятельности по инвестированию; улучшение прироста вложенных средств.

обеспечение доходности вложений;

2.3. Основные направления и предмет деятельности Фонда:

осуществление деятельности по выпуску и размещению инвестиционных сертификатов;

осуществление коммерческой деятельности в приватизационных бумагах;

осуществление инвестиций в ценные бумаги, а также приобретение на долгосрочную основу, долгов, прав, принадлежащих государству в инвестиционных обществах, в процессе приватизации;

2.4. Организация деятельности по осуществлению целей и предметов деятельности Компании:

2.5. Основные направления и предмет деятельности Компании:

2.6. Сведения о выпуске инвестиционных сертификатов:

инвестиционная Компания планирует 400 000 (четыре сотни тысяч) именных инвестиционных сертификатов номинальной стоимостью 10 000 (десять тысяч) грн. на общую сумму 4 000 000 000 (четыре миллиарда) грн. и размещает их по 200 000 (двести тысяч) штук через каждый взаимный фонд.

Инвестиционные сертификаты Компании приобретаются за приватизационные бумаги и денежные средства участников и подлежат свободному обращению.

2.7. Порядок продажи инвестиционных сертификатов определяется дирекцией Компании. Продажа осуществляется через представителей и агентов Компании.

2.8. Обязательства по выпуску инвестиционных сертификатов и последствия их неисполнения:

инвестиционные сертификаты подлежат выпуску Фондом на реверсе с использованием приватизационных бумаг;

Фонд осуществляет расчеты по инвестиционным сертификатам после окончания срока деятельности Фонда. При выпуске инвестиционных сертификатов участники Фонда получают право собственности на ценные бумаги, находящиеся на один сертификат;

в случае невыполнения обязательств по выпуску инвестиционных сертификатов Фонд несет ответственность перед участниками Фонда, согласно действующему законодательству.

2.9. За счет средств Фонда осуществляются следующие расходы:

расходы, связанные с выпуском и размещением инвестиционных сертификатов;

выплата вознаграждения Компании за управление активами Фонда, годовая норма которой составляет 5 % от среднегодовой стоимости чистых активов Фонда, или 10 %, если активы Фонда больше чем на 50 % будут сформированы за счет приватизационных бумаг;

выплата вознаграждения депозитария;

комиссионные вознаграждения, выплачиваемые агентами Фонда;

иные расходы, связанные с деятельностью по совместному инвестированию.

2.10. Фонды Фондов состоят из:

доходов от ценных бумаг, приобретенных Фондом;

доходов от коммерческой деятельности с ценными бумагами;

доходов от операций с ценными активами Фонда.

Прибыль Фонда распределяется в виде дивидендов между участниками и Компанией пропорционально количеству инвестиционных сертификатов, находящихся в их собственности, при этом распределение подлежит взысканию Фондом, специальные и резервные фонды не создаются.

2.11. Место, срок и порядок выплаты дивидендов.

Выплата дивидендов осуществляется по месту нахождения взаимных фондов Компании и ее представителей. Конкретный порядок выплаты определяется на общем собрании учредителей Компании по итогам работы Фонда за отчетный период и доводится до сведения участников Фонда через средства массовой информации.

Срок выплаты дивидендов — с 1 марта года, следующего за отчетным.

2.12. Права владельцев инвестиционных сертификатов.

Владельцы инвестиционных сертификатов имеют право:

получать доход в виде дивидендов;

выступать дольщиками имущества Фонда при ликвидации Фонда в размере, не меньшем его номинальной стоимости;

по согласованию уполномоченно осуществлять перепродажу инвестиционных сертификатов;

созывать общее собрание учредителей Компании и вносить вопросы в повестку дня, при условии владения участником или группой участников не менее 10 % выпущенных Фондом инвестиционных сертификатов.

После окончания срока деятельности Фонда инвестиционный сертификат подлежит обязательному выкупу Фондом, если на Бюджет принято решение учредителей о преобразовании его в открытый взаимный фонд. Собрание учредителей не может принять решение о прекращении деятельности Фонда.

Приватизационные бумаги, которые находятся в собственности Фонда, подлежат индексации в случае общей индексации приватизационных бумаг.

Участники Фонда в соответствии с законодательством не гарантируются фискальным фондом.

3. Сведения об эмиссии инвестиционных сертификатов

3.1. Сумма выпуска (эмиссии) инвестиционных сертификатов — 4 000 000 000 (четыре миллиарда) карбованцев.

Все инвестиционные сертификаты — именные.

3.2. Инвестиционные сертификаты выпускаются двух серий:

Д1 — для Фонда «Северный Донбасс-инвест»;

Д2 — для Фонда «Северный Донбасс-Луганск».

3.3. Начало размещения сертификатов — в течение 10 дней после получения соответствующей лицензии.

3.4. Инвестиционные сертификаты реализуются:

за приватизационные сертификаты — по номинальной стоимости;

или денежными средствами — по рыночной стоимости (в парном виде для реализации — по номинальной стоимости).

3.5. Максимальное количество инвестиционных сертификатов, разрешенное для приобретения одному инвестору, не ограничивается.

3.6. Организация по приобретению инвестиционных сертификатов для отдельных категорий юридических лиц — инвестиционные сертификаты не предлагаются полными и командными обществами.

3.7. Инвестиционные сертификаты обращаются в безналичной форме, владельцы выдают сертификаты на приобретенное им количество инвестиционных сертификатов.

4. Сведения о результатах предыдущих эмиссий ценных бумаг

4.1. Эмиссия акций Компании произведена с целью формирования ее уставного фонда. Выпущено 400 (четыре сотни тысяч) именных акций номинальной стоимостью 10 000 (десять тысяч) карбованцев на общую сумму — 5 000 000 000 (пять миллиардов) карбованцев. Все акции распределены среди учредителей. Уставный фонд сформирован.

4.2. Эмиссия инвестиционных сертификатов ранее не осуществлялась.

5. Сведения об учредителях

Учредителями Компании являются юридические лица:

1. Стараховская компания «АСКО» — Донбасс Северный» (343000, г. Дружковский, ул. Ленина, 28). Дом в уставном фонде — 10 000 (десять тысяч) грн.

2. ОЦ «Финанс» — «Восток» (343000, г. Краматорск, бул. Машиностроителей, 30) — 30 %.

3. ООО «Баран» (343000, г. Краматорск, бул. Машиностроителей, 30) — 10 %.

4. Акционерное научно-производственное предприятие «Титраж-51» (343000, г. Краматорск, СТ-26, ул. Орджоникидзе, 10) — 10 %.

5. ООО «Финанс» (343000, г. Краматорск, бул. Машиностроителей, 5, комн. 23) — 4 %.

6. ООО «Синтез-Ленча» (343000, г. Краматорск, бул. Машиностроителей, 3) — 2 %.

7. ООО «Северный» (343000, г. Краматорск, ул. 19 Партизандз. 70) — 3 %.

8. ООО «Диплом» (343000, г. Краматорск, ул. Быхова, 17, комната 58) — 1,2 %.

9. АО «Алхимия» — «Спектр» (343000, г. Краматорск, ул. 19 Партизандз. 29) — 0,6 %.

Государственная собственность в уставном фонде учредителей отсутствует.

6. Органы управления

6.1. Высшим органом управления Компании является общее собрание учредителей.

6.2. Исполнительным органом Компании является дирекция.

Генеральный директор Компании — с.т.н. Белкин Леонид Михайлович.

Главный бухгалтер Компании — Лутушанко Людмила Николаевна.

7. Сведения о депозитарии Компании

Депозитарием Компании является Краматорский филиал АКБ «ИНКО».

Местонахождение: 343000, г. Краматорск, пл. С. Борозенко, 5.

Номер и дата государственной регистрации депозитария:

Юридический адрес: 343000, г. Краматорск, ул. 19 Партизандз. 70.

Решение суда: 24674/15 в Краматорском филиале АК ПГБ, МНО 3341/14.

Лицензия аудиторской палаты: серия АБ № 000030 выдана 24 февраля 1994 г.

Генеральный директор инвестиционной компании «Северный Донбасс» — Л.М. БЕЛКИН.

Померлого в Німеччині:

Євн Францішка Яновскі Яновскі (Яновський), батько котрого Альфред Йозеф Яновскі (Яновський) народився в Буску в 1905 році.

Померлого у Франції:

Ковальчука Івана Никифоровича, який народився в 1924 році в Луцьку чи області, Мати — Дарка з дому Сас.

Померлого в США:

Георгія Міхановського, 1920 року народження, а саме: рідних братів і сестер або їх низхідних його батька — Міхановського Ея (Еліка) Борушова, який народився в 1890 році в Орші, а також рідних братів і сестер або їх низхідних його матері — Хорол-Шароль Етель Нафтуль-Герцвіч, яка народилася, в 1896 році в Україні, батьком котрої був Хорол-Шароль Нафтуль-Герцель Овшевич.

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Україн'юркологію: Київ-34, вул. Золоторівська, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 225-28-35.

Тел. (044) 227-8662
227-2413
227-5783
Київ,
ул. Соснянського, 42

ИТАЛИЯ от 400\$

Винноватские рестораны, Лидо ди Эзоло — изюминка! Копе-Триестина: ТУ-154;
— промывание: гостиный ***; антарктика;
— питание: мадри, ризотто, спагетти;
— экскурсия: Басси, Падра, Верона;
— экскурсии: Флоренция, Рим, Озеро Гарди;
— вылет по суббота

ИСПАНИЯ от 475\$

Коста Брава, Валенсия — авиалинии: Киев-Мадрид-Копе; ТУ-154;
— авиалинии: гостиный ***;
— питание: мадри, ризотто, спагетти;
— экскурсии: Барселона, Мадрид;
— вылет по вторникам

ТУРЦИЯ от 395\$

Анталья, Кушадасы — авиалинии: Киев-Мадрид-Копе; ТУ-154;
— авиалинии: гостиный ***; антарктика;
— питание: мадри, ризотто, спагетти;
— экскурсии: Анталия, Эфес;
— вылет по вторникам

БОЛГАРИЯ от 285\$

Золотые пески, Ахеня, Сопотский парк, Копе — авиалинии: Киев-Варна-Копе;
— авиалинии: гостиный ***; антарктика;
— питание: мадри, ризотто, спагетти;
— экскурсии: Варна, Умек;
— вылет по понедельникам и четвергам

Голландия за авто 269\$

— авиалинии: Киев-Париж;
— трансфер: Париж-Нордхолд;
— авиалинии: в мотели

скидки

на туры при оплате путевки за:
70 дней — 5%; 50 дней — 3%;
30 дней — 4%; 40 дней — 3%;
30 дней — 1%.

Потоповы агентские скидки — 5%.

АВИАКАССЫ

по продаже билетов на Международные Авиалинии Украины и другие авиалинии

Региональные представительства

Винница (0432) 32-36-40;
Горьков (06242) 7-42, 71, 4-21;
Днепропетровск (0562) 45-45-94, 4-10-73;
Донецк (0627) 30-34, 78;
Иркутск (022) 22-48-36, 31-35-97;
Запорожье (0612) 5-54-36;
Ивано-Франковск (0347) 31-79, 9-68-93;
Киев (042) 22-10-12;
Кировград (0232) 24-24-00;
Кремень (05348) 2-01-68;
Кривой Рог (0524) 44-89-71;
Луганск (0322) 79-91-99;
Львів (0322) 2-14-62;
Луганск (0642) 52-20-71, 55-89-05;
Львів (0322) 3-06-46, 2-19-91;
Николаев (0522) 15-58-28, 36-43-74;
Ровно (0302) 22-07-10;
Севастополь (0693) 2-01-68;
Симферополь (0663) 7-55-00, 25-45-18;
Смолensk (0842) 52-53-51;
Сургутское (0662) 1-16-10;
Сухиничи (0422) 32-64-73;
Тернополь (0322) 5-37-33;
Тирасполь (0232) 3-43-61;
Хмельницкий (0322) 9-27-28;
Харьков (0572) 90-47-16, 42-43-75;
Черкассы (0522) 62-62-64;
Черкассы (0572) 47-43-75;
Черновцы (0372) 2-41-00, 2-49-28;
Черноморск (0462) 4-25-30, 2-27-37;
Ялта (0654) 32-30-64.

Лицензия № 000078

За наявності в спадок. Можливо, для Вас...

Україн'юркологія

[252034, м. Київ, вул. Золоторівська, 2-а]

У справах про спадщину розшукує рідних

Померлих у Канаді:

Іллі Борисова, який народився в 1916 році в м. Крупа, батько — Петро Борисов, мати — Тетяна Павлова.

Тришук Микола, який народився приблизно в 1920 році в Луцьку, Буковина.

Блажків Томаша, який народився в 1920 році в Україні.

Померлих в Австралії:

Тамари Заліської (Желінської), яка народилася у 1926 році в м. Рівне, батьки — Гіорус (Коріс, Корні) Желінський (Желінський) та Олена Давидчук.

Наталя ФІДІЧ, студентка Інституту журналістики Київського університету імені Т.Шевченка

Коментар

Як живеш, букварику?

КОЖЕН з нас свого часу, викинувши абетку, вимовив і радісно декламував: «Прощай, Букварику, у школі перший друг!» Ми тоді, Букварику, завжди думали: Та в часи нашої юнацької відродженської згуртованості, що «перший друг» серйозно хоорив на задоволеність, непатрістичність, що є пошук відеміти, національної душі. Школярство, яке що більших за горобів, він прилипує коштами, наче гризляки, залізобетонні фрази і констатувачки і революціями, в школі йде та Україна нашої тільки місія своєї Москва, дарма що було про скіанки літери «і»...

Отже і виникає нагальна потреба у виданні нових підручників. Сьогодні вони вже в День переробили зі старих, повникдавши віршки про Леніна і комуністичну партію, замінили назву «Радянський Союз» на «Україну», — як го кажуть, подали їх під новим соусом. Але вони не мають нового підходу до матеріалу, варті назви й автори дилетанти ті, що й були.

У нових підручниках треба дати українську духовну христомістичність, це були б змінені твори саме українських письменників з усього світу: не тільки тих, що пишуть у нашій країні, а й за її межами — в Канаді, США, Словаччині, Румунії — скрізь, де живуть українці... І це найголовніші завдання. Раніше не було жодного підручника, де зводилися б в ужиток світова українська, і особливо — дитяча. А в ній такі прекрасні імена як Катерина Перелісна,

Роман Завальон, Леонід Полтава, Оксана Лятурицька, — такими бачити нові підручники письменників, перекладачка Галина Кирпа, яка разом з Дмитром Черодиченком уклали серію читанок для молодих класів: «Ластівки», «Віту хату», «Лісанку», «Зелену неділю». Ці читанки викликали живий інтерес, бо вони перейняті національним духом, прагненням залучити досвід світової дитячої літератури. Як перекладачка Галина Кирпа працювала з підручниками батьків країн Західної Європи.

— Ось, наприклад, до серії шведських підручників «Моя скарибачка» входить 10 томів, — розповідає вона. — Окрім томи — це дитячі ігри, вірші шведських класиків та інше. Це навіть не підручники, а просто книжки, за якими діти вміють читати. У батьків країн навіть нема такого поняття, як підручник, бо кожна школа може мати свої так звані підручники. Їх пишуть самі вчителі, а міністерство допомагає видати. В одному місті, скажімо, Коментарі, сила-силенна отакіх підручників.

Що ж, у нас тепер така ситуація — буквариї цілий розмаї: «Буквар» Скрипченка, «Букварик» Луценка і Проля, «Математика» Черодиченка, букварчиків «Сьогодні і Їдемо». Вони дуже різні, і важливо не розгубити те, що вже здобуто, написане, не звести все лише до однієї книги. Важливо, щоб вчителі отримали змогу самі вибирати серед розмаїття підручників саме те, що найбільше підходить їхнім учням: для сільського класу вчитель вибере підручник складніший, а для класу, в якому діти не

дуже добре володіють мовою, — підручник, де наголошуватиметься на особливостях української мови.

Автори далі пропонують на підручниками, і ті з'являються, нові і цікаві. Та чи доходить вони до шкіл?

— Підручники просто не вистачає. Часто буває так: у класі 25 учнів, на них видадуть 23 «Математики», а решту додалу російською мовою. Як же тоді читати дитину? Як виконувати вправи, коли нема омалечку змусиш читати чужою мовою? — розповідає вчителька молодших класів середньої школи № 256 Києва Марія Олександрівна Сорочка. — Адже в перші нові підручники, написані з такою відповідністю, але їх тишають на школу шукати — це навіть між учителями не поділили. От учителі й мусять давати учням підручники, що давно пережили себе.

Скарибачки вчителі і і справляють. Підручник є і прекрасний, але не в їхніх учнів, бо нема коштів на їх видання. З народознавства до послуг учителів лише програма, в решті доводиться шукати самими. Вихователі дитсадків кривлять про читанку для дошкільнят. Немає і методичної літератури, що прийшла б на допомогу вчителям мудрою порадою, короткою біографічною довідкою про маловідомого письменника, особливо з дисперсії, незрозумілого діалектного слова.

Зважаючи на таку складну ситуацію, Президент України Л.Кучма взяв під особисту опіку видання підручників для дітей. І це обнадіює, бо на те, щоб виправити ситуацію, потрібні чималі гроші.

— Цього року вярнула нас все, що може, на відміну від попередніх років. Щоб забезпечити школу

підручниками, потрібно 5,5 трильйонів карбованих. Ми вже отримали 2,5 трильйонів, і кошти пропонують надходити — закликає Валерій Домі, директор видавничо-методичного центру Інституту системних досліджень Міністерства освіти України. — Ми вже повністю видали підручників для хворих дітей, замінили для півтора дітей автори М.Шеремет, В.Соловйова, І.Колеснік розробили чудовий новий Буквар, видали близько півтора десятків найменувань книг для сільських дітей. Ми намагалися задовольнити потреби всіх дітей, які живуть в Україні. Цього року Міністерство освіти затвердило нову програму, за якою діти національних меншин видаються підручниками їхньої рідною мовою. Вони написані в Україні або спільними колективами і виконують дитину громадянством України, що не забуває й мови своїх батьків. Уже з'явилися друком підручники російською і польською, виходять — гагаузькою, угорською, болгарською та іншими мовами.

З першого вересня цього року Міністерство освіти України має на меті перевести школи на вищення іноземної мови в першого класу. Тому з'являється такі нові книги, як англійський Буквар, комплект книжок, зошитів, аудіокaset і навіть комп'ютерні дискети з англійської мови, видані під редакцією Зірки Воронін зі США. Виходить друком комплект зошитів та книг з французької мови, розроблених у Франції для іноземців, що вивчають французьку мову. Право на їхнє видання викупило французьке посольство і безоплатно передало нашому Міністерству освіти.

Отже, навіть те, що цього року малюють отримувати новенькі підручники, вже є.

Реклама

СТАНК
енергетика
будівництво
металургія
інвестиції
сільське
господарство
маркетинг

г.Харків, вул. Пушкінська, 79/2
тел. 43-21-71. факс. 43-26-63

Реалізуєм

мивен-чирини, лінійні комуністичні, мовароботи для класів, обору додання для промисловості студентів, молочної, спирту, томат-пасты, ільмелі, морської, сахарної води, грини й др.; наглядоме пресоме, мікрофотографії, пезиономи.

Одеса, ул. Преображенська, 28
Тел./факс: (0482) 256227, 256266, 264490

Організація продасе за безготівковим розрахунком кимьому споруку мина понадню 100 км, метрів і встановлені у ній та діючим муміальним обслуговуванням, дупрошунію, обслуговуванням і виробничим дерт. Склад грошей для зберігання готової продукції та трансформаторів підстанцій для забезпечення роботи обслуговування. Мови заходяться в селі Іванів Калинівському району Вінницької області. За довідками звертатися за телефоном у Хмельницькому 6-91-1818 у 17 година щоденно, крім вихідних.

Арбитражний суд: Севастополь, пл. Востанський, 6, ввозбудил дею № 0111/4 от 23 июня 1995 года о банкротстве командитного общества «Народный финансовый фонд».

Адрес дольщика: Севастополь, пос. Орловка, ул. Дорожная, 21, расчетный счет 4467266 в АБ «Таврика», МФО 324377, г. Севастополь.

Вас
гемальне — мовало!
TEX-PRO
UKRAINE
Газосварка без карбида!
У Вас проблеми з карбидом, кислородом, ацетиленом?
Не беда, обраніться к нам. Ми произмодим промисловість електрозварно-вогне газосварочные установкы
TEPE-1.5T
Толщина свариваемого металла 0,5 — 5 мм,
Выход газовой смеси 1500 л/час.
Максимальная потребляемая мощность 5 КВт
Обеспечиваем гарантийное и послегарантийное обслуживание
Звоните: г. Харьков (0572) 23-0127
факс (0572) 12-2876
г. Киев (044) 483-12-59
Письме: 310115 Харьков-115, а/я 3151
Только установочный файл «Техпро»
заменяет ацетиленовый сварочный пост!

Арденное предприятие «Нежинский жиркомбинат»

реализует олифу оксоль
Отпускная цена — 132 млн. грн.

251200, г. Нежин, Черниговской области, ул. Прадуська, № 2
Тел.: (04631) 3-12-33, 3-4-31.

Оголошення про банкрутство малого приватного підприємства «Компакс» (юридична адреса: м. Херсон, вул. Гагаріна, 3, кв. 12, розрахунковий рахунок № 700161769/468747 в Херсонському регіональному управлінні акціонерного банку «Інко», БО 352394), відносно якого арбітражним судом м. Херсона порушено справу № 6/4-В.

Алла РОМАНЧУК, «Голос України»

Бажаєте шматочок Антарктиди? Будь ласка!

20 ЛИПНЯ цього року в 12 годині 45 хвилин за Гринвічем у Лондоні буде відкрито міжнародну угоду на Меморандум про взаєморозуміння між Британською антарктичною службою та Центром антарктичних досліджень України.

А почалося все з того, що два роки тому Сполучене Королівство оголосило про намір побудувати найкращий зі своїх антарктичних станцій. Охопих придбати Фарелд було достатньо, деякі країни пропонували інші культи, й, але англійці упилися набір на Україні, поставили головною умовою безплатного передавання станції продовження українських спеціальних якості догортальних наукових досліджень, дані про які безплатно передаватимуть Британському антарктичному дослідному центру та Міжнародному науковому товариству протягом наступних 10 років.

Варто згадати, що з чимую країною досліджують одні з глобальних проблем, а саме, зміну клімату і шквату у навколишньому — 100 років. Відомо, що потепління клімату Землі, якого спостерігається сьогодні й прогнозується спеціалістами у подальшому, веде до істотних і малочисливих для людства наслідків. Без інформації про клімат планети, роботи зі збирання якої становить основну частину досліджень усіх антарктичних станцій, надходять до міжнародної комунікаційної системи з центром у Вашингтоні. Тому дослідження на Фарелді, з якого, до речі, вперше було виважено «озону дірки», мають бути продовжені саме з такою наміром.

Окрім того, до перспектив наукових робіт на станції входить дослідження фауни, флори Антарктичного пікострою, а також океанографічні роботи із залученням підводного апарату «Атлант».

Отже, Україна тепер — антарктична держава. І стаєся це за умови справді королівського подарунку англійцям, бо самим по-

бувають власну станцію такого типу на це довго буде не під силу.

Та в окрім політичного та наукового значення цієї угоди, часом і важливий економічний аспект, бо відтепер Україна отримає право на рибацький промисел у цьому районі. Кажуть, що 85 відсотків риби летіть саме тут. Що ж, можливо, ми скоро дізнаємось, якого вона кольору і смаку.

Річне утримання станції коштуватиме англійській державі приблизно 150 тисяч американських доларів. Доставка кораблем усього належного до дому дорожчя — 450 тисяч доларів США. І не при тому, що українські спеціалісти на полісі доведеться жити окремішнє, аніж їхні західні колеги. До речі, англійці вказали у цю станцію близько 9 мільйонів фунтів стерлінгів, 1982 року цілком переплачували її, з 1993-го — завели нове обладнання. Розрахована вона в середньому на 24 спеціалісти.

Щодо фауни, то й у нас, з'ясується, достатньо. Багато українських науковців не бували в Антарктиці і щоб знову потрапити туди, їм доведеться пройти серйозний відбірковий конкурс.

Шестеро українських поліпників напярники України відбудуть до Кембріджа на двохтисячне стажування, — а потім у складі британсько-української антарктичної експедиції ануриуть на Фарелді. Друга частина експедиції має пройти на станції на півдні Антарктики, сулі не тільки й з лютого 1996 року. Саме тоді й закінчиться подальше громадянство Фарелд, над антарктичною станцією з новим ім'ям (це не вірніше ймовірно) майбутнє лише один прапор — сніжно-жовтий.

Олександр ІЩЕНКО, перший заступник генерального директора НАМДП

Асамблея океанографів

У ШТАТ-КВАРТИРІ ЮНЕСКО в Парижі завершили роботу 18-та сесія асамблеї Міжнародної океанографічної комісії (МОК). Головою асамблеї обрано українського фахівця, співбачного в системі ООН для координації діяльності держав-членів в галузі океанографії, біогеографії і біології ресурсів морських океанів.

Асамблея розглянула комплекс питань, пов'язаних із розвитком морських наук і технологій, функціонуванням мережі океанографічних і гідрографічних служб.

Українська делегация разом із представниками 123 країн взяла участь у роботі асамблеї. Національне агентство морських досліджень і технологій при Кабінеті міністрів України представили академік Академії Наук України, генеральний директор НАМДП Іщенко.

Ряд питань, аннєсаних на розгляд асамблеї, прямо стосувалися нашої країни і мали неабияке значення для української науки. Інтереси у діяльності МОК ЮНЕСКО.

Особливий інтерес для країн нашої регіону становлять результати досліджень у галузі акумуляції атомних експеріт, уловлювання в екстремних умовах урадами для оборонного структури, змісту та основних напрямків діяльності. Відповідно до рішення асамблеї МОК вивчаються питання моніторингу Чорноморського басейну, схваленої 18-ю сесією асамблеї комісії.

Нарада, розглянувши досить широкий спектр проблем, які мають першорядне значення для охорони Чорного моря та тривалого розвитку регіону, дійшла висновку щодо пріоритетів в науково-дослідній політиці. Було вирішено, що мова програми МОК відноситься до підготовки проекту, метою якого є створення універсальної системи призначення і суцільної за технологічними рівнем спостережливості системи контролю, діагнозу та прогнозу стану морського середовища. Було також запропоновано скласти глобальну систему аналітичного призначення.

Передбачено постійне стеження за характеристиками моря. Буде проведено ряд експериментів для вивчення процесів прибережної та глобальної динаміки, підняття планктону, перенесення домішок, зараження шкідливими видами.

Згідно з цим проектом навітряно-морські заборони спостереження мають бути об'єднані в рамках єдиної інформаційно-наукової системи. Слідю вивчення супутникових методів, стаціонарних вимірювальних платформ, кораблів, гідрографічних, метеорологічних, гідрологічних та біогеохімічних берегових станцій та станцій тощо.

Цей проект важко виконати, але з наукової точки зору він не має альтернативи.

Інтерес України на нараді Чорноморських країн — членів МОК — представляли директор Морського гідрографічного інституту (Севастополь) член-кореспондент НАН України В.Серебряков — один з ініціаторів ідеології регіональної оперативної океанографії.

Світлана КОМАНІЩЕНКО, журналіст

Закони, за якими живе море

КНИГА «Современное международное морское право в Украине: его применение в практической, а не чисто теоретической работе» вийшла в світ у видавництві «Вопросы думки», образу ж може стати бібліографічним відомством. Це монографія, видана невеликим видавництвом, але з великим авторитетом, — результати роботи авторського колективу науковців і спеціалістів Національного агентства морських досліджень і технологій при Кабінеті міністрів України.

Нині, в умовах розбудови незалежної правової держави, Україна як велика морська країна має справитися на найвищому рівні з проблемами сучасного міжнародного морського права.

У пропонуваному виданні, до речі, першою і поки що єдиною в Україні, розглянуто традиційні інститути міжнародного публічного права — міжнародно-правовий режим морських просторів, їх класифікація, правове регулювання різних видів використання морських просторів, правові аспекти Азово-Чорноморського басейну, а також питання безпеки в період військових конфліктів.

Книга розкриває на науковців та спеціалістів — юристів, капітанів суден і інших працівників морського флоту ті представники комерційних структур. Вони будуть запропонована ряду бібліотек країни, спеціалізованих організацій, а також навчальним закладам.

Анатолій САДОВЕНКО, проректор Інституту муніципального управління

Новий вуз України

СТВОРЕНА з ініціативи Київської міської державної адміністрації Академія муніципального управління розпочала роботу. Її першим керівником — Іваном Миколайовичем Садовенком, який має величезний досвід у сфері муніципального управління, а також у сфері економіки.

Здобувачи іншої освіти, студенти інституту протягом чотирьох років вивчатимуть економіку та управління публічного сектору, галузь, досконало опанують іншою мовою, навчачи роботи в ринковому середовищі у вичерпній і невиробничій сфері. Особливо унікальним є створення досвідчених муніципального управління, а також наставництвом з підхід до управління містом, селом, регіоном як цілісним соціально-економічним і соціокультурним об'єктом. Саме в цьому середовищі живі й розв'язують свої проблеми конкретні люди, перш за все громадяни. Передбачено стажування студентів за кордоном, залучення до навчального процесу відомих зарубіжних фахівців, опанування сучасних інформаційних технологій.

Розпочав роботу студентів на перший курс інституту, оскільки рішення Миколайовича Садовенка про створення інституту було прийнято 30 червня, прийом документів буде продовжено до 20 вересня (вул. Білогородська, 24, тел. 221-28-54, 213-39-79). Після цього будуть відбудовані сесії для конкурсного відбору кандидатів, які обрали фах управління суспільними процесами на рівні міста, села, району.

Цього року навчатимуться до спеціалізованого менеджменту у виробничій та невиробничій сфері, обліку та аудиту.

Крім цього навчальної роботи, в системі Академії муніципального управління функціонуватимуть навчально-виробничі структури, в яких студенти без відриву від навчання зможуть набутися практичних навичок з менеджменту в об'єкті. Плановано також створити науково-дослідний інститут регіональних проблем, в якому студенти зможуть залучатися до наукової роботи, а за наявності новаторських розробок — випускати їх на зброю науковому світу.

Отже, розпочато підготовку таких потрібних суспільству спеціалістів для розвитку міської економіки, місцевого управління, місцевого самоврядування. Саме з такими кадрами — висококваліфікованими, компетентними, динамічними поглядами вийде Україна в цивілізовані світи СНС століття.

Ракурс

Михайло СЛАВИНСКИЙ, голова комісії Спілки письменників України з вивчення діалектної та фольклорної літератури

На Святошинській, 20 є навіть збруа

НЕ ЗБРУА, про яку в своїх творах писав Іван Франко, — конюшня, бібліотека, вуз, де, до речі, вивчають діалектну літературу. Це — Святошинська, 20, де навіть є збруа.

Окрім обслуговування для всіх видів транспорту, підприємство пропонує також записатися до інших сированих тру-

дир — автомобілів для всіх видів транспорту, підприємство пропонує також записатися до інших сированих тру-

дир — автомобілів для всіх видів транспорту, підприємство пропонує також записатися до інших сированих тру-

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідає лише рекламодатель.
• Редактор на записи повинен мати авторів публікацій.
• За точність вивчення фактів відповідальності несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Видання 49915.
Тираж 32722.

Комітет друку «Голос України»
Україна
252047, Київ-47,
123 4 5 6 7 8 9
Зам. 0211146.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України
Видвець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить 5 разів на тиждень з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЮХ.
Редактори: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИЙ (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕНЕРА, В. КРАСНОДІМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНИ: для дозвонів — 441-88-23;
• Ресурси — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-47;
• Письмування з читачами — тільки на сторінках газети.

Сайдінг по реструктуризації періодичного друкованого видання — КН № 1 від 18.09.1990 р.